

Lesið eisini ítróttin
á internetinum
www.sosialurinn.fo

FSF fekk ein uppá kassan

Fótbóltur: FSF bossurinn staðfestir, at undirtøkan var als ekki tann, sum fleiri høvdu roknað við, og undirskotið av fyrsta landsdystinum á Tórsvølli verður mett at vera umleið tvey hundrad túsund krónur

Tað hevur fleiri ferðir verið framtí, at inntøkurnar frá áskoðarunum á heimavølli skulu vera við til at fígga stóru útreiðslurnar, sum standast av útdystunum, sum runt roknað í miðal kosta eina fjórðings milión krónur.

Men feroyska landsliðið hevði ikki komið langt suður í Europa, um teir skuldu dúva uppá yvirskotið frá uppgerðini móti íslendingum.

A FSF skrivstovuni siga tey, at samlaða talið av áskoðarum var 1.500, og tá tey, sum ikki rinda atgongugjald og børnini, sum eru

yngrir enn átta ár, vóru drigin frá, høvdu 735 vaksin og 250 børn goldið fyri at siggia fyrsta landsdystin á Tórsvølli.

Inntøkurnar av hesum vóru 98 túsund krónur. UFA eigur rættin til reklamurnar kring vøllin, men teir høvdu latið hann frá sær til Fótbóltsambandið, og tað er kanska ikki langt við síðuna av at rokna við, at inntøkurnar av væl pálstraðu plattunum kring vøllin hava verið umleið áttati túsund krónur.

Tá feroingar í 1995 og í 1997 vóru í Íslandi, rindaðu vertirnir

allar útreiðslur. Feroingar rindaðu útreiðslurnar, sum íslendingarnir høvdu av ferðini hesa ferð. Útreiðslurnar til hetta verða roknaðar til 140 túsund krónur. Landsliðsspelararnir eiga einar 40-50 túsund í dagpengum, nakrir ferðaðust úr Íslandi, Danmark og Noregi og heim, teir báðu allir á Hotel Føroyum, og tá lýsingar, prentútreiðslur og alt annað, sum kostar, verður lagt afturat, er tað ikki langt við síðuna av at rokna við, at hallið av landsdystinum verður umleið tvey hundrad túsund krónur, og tað má metast sum alt annað enn at vera nóg gott.

Langt á mál

Formaðurin í Fótbóltsambandinum, Torleif Sigurdsson, plagar ikki at fara upp í loft, tá tað gongur væl, og hann heldur seg eisini omaná, tá tað ikki gongur sum roknað við og vónað:

– Eg má bara staðfesta, at tað er langt á mál, tá tað ræður um landsdystir á Tórsvølli, bæði tá tað snýr seg um fyrireikingar og avgreiðslu av tiltakinum, og tá tað snýr seg um undirtøkuna frá áskoðarunum.

Hvat ætla tit at gera við tað?

– Fyri at fáa tiltakið at verða betri fyrriskipað, mugu vit gjøgnumganganga allar uppgávur og ábyrgdir. Tað tykist vera torførari enn á Toftum at vita, hvør hevur uppgávurnar og ábyrgdirnar. Hetta mugu vit fáa skil á sum skjótast. Høvuðssjónarmiðið fyri at byggja stadion í Gundadali var, at tað fóru at koma nóg fleiri áskoðarar, enn tað komu á Svanskard, tí tað er í høvuðsstaðnum, at nógva fólk- ið býr. Hetta fingi vit avgjørt einki prógv fyri mikukvöldið, heldur var tað tvørtur ímóti.

Og hvat ætla tit at gera við tað?

– Feroingar eru glaðir fyri fótbólt, men teir eru ikki glaðari enn so, at tá dysturin verður vístur beinleiðis í sjónvarpinum, so velja teir heldur tað enn at fara út í friska luft og rinda atgongugjald. Hesa ferð varð sagt, at tað fór ikki at gera nakran mun, tí tað fór at koma ein rúgva av fólkum undir øllum umstøðum. Hetta vísti seg ikki at vera veruleikin, og persónliga havi eg ilt við at góðtaka, at dystirnir verða vístir beinleiðis í framtíðini, sigur Torleif Sigurdsson, sum staðfestir, at sjálvt um dystirnir verða spældir, har størsti parturin av fólkinum býr, so er langt á mál, aðrenn altjóða lut- tøkan fer at verða fígga við áskoðarainntøkum og ikki peng- um, sum koma frá UEFA og FIFA.

jh

Nú er tað vorðið óvani at misbrúka brotsspørk

Fótbóltur: Fyri fjórðu ferð syrgdi Todi Jónsson fyri, at Føroyar fingi brotspark, og fyri aðru ferð á rað varð skotið úr ellivu metrum misbrúkt

Allan Mørkøre fekk tólv minuttir inn í 2. hálvleik størsta møguleikan, sum fæst í fótbóltsdysti at skora mál, men feroyska umboðið í ÍBV misbrúkti

gylta møguleikanum móti liðfelaganum í íslenska málinum. Birkir Kristinsson flutti seg eitt sindur til høgru fyri seg sjálvum, bjargaði harða skotinum

og kundi tiskil í flogfarinum á veg til hús í gjár og komandi vikurnar í Vestmannaoyggjunum á Allan Mørkøre eitt sindur.

– Tá vit skulu í Europa Cup vandu vit nóg av skjóta brotspark, og tað kom næstan ikki fyri, at eg ikki fekk mál. Í morgun vandu vit at skjóta brotspark, og eg fekk mál hvørja ferð, vóru viðmerkingarnar hjá einum hørnum Allan Mørkøre, sum hevði stóra møguleikan at tvífalda um mál-skjótingina í teimum 43 landsdystunum. Longu í øðrum dystinum skoraði hann higartil einasta málið. Tað var í ítróttarparkini 10. oktober í 1990, tá Danmark vann 4-1.

Allan Simonsen hevði frammanundan gjørt av, at um feroingar fingi brotspark, so skuldu Úni Arge, Todi Jónsson og Allan Mørkøre gera av millum sín, hvør skuldi skjóta.

Todi Jónsson varð rend-

ur um koll í brotsteiginum, og tað er ikki vanligt, at tann, sum megnar at tiltuska sær brotspark- ið skjýtur, og nú sær tað næstan soleiðis út, at Todi Jónsson fer ikki at fáa møguleikan at royna seg úr ellivu metrum. Feroingar hava higartil fingið fimm brotspark. Tað fyrsta fingi teir móti Íslandi í Gundadali 8. august í 1990. Tá ferðina fekk Jan Dam brotsparkið, og hann legði vertin á óskriv- aða regulun um, at so skuldi hann ikki sjóta. Todi Jónsson hevur fingið brotsparkini á Malta, í Skotlandi, á heimavølli móti Bosnia og aftur mikukvöldið.

Óssur Hansen og John Petersen fingi fulla nýttu burtúr teimum báðu fyrstu, men síðani hava John Petersen og Allan Mørkøre misnýtt stóru møguleikarnar.

jh

Allan: Vit áttu at vunnið

Fótbóltur: Landsliðsvenjarin var stak væl nøgdur við spælið, men ásannaði samstundis, at úrtøkan hevði verið ov lítil

Landsliðsvenjarin vildi so fegin vinna móti frændum okkara fyrri vøstan, og sjálvandi var hann vónbrotin av, at tað ikki hevði eydnast. Og tað helt hann, at hann hevði alla orsök at vera:

– Burtursæð frá allar fyrstu lótni so eru tað vit, ið hava tak á samanspælinum. Eg hevði roknað við, at íslendingarnir fóru at vísa meiri enn teir gjørdur, men høvuðsorsøkin til, at teir ikki gjørdur tað, var, at okkara menn vóru so sannførandi, bæði í verjupartinum, og eisini í samanspælinum.

Vit høvdu ikki nógvar upplagdar málsmøguleikar, men vit høvdu nóg nógvar at vinna. Vit misbrúktu eitt brotspark, vit megnadu ikki at skora, tá vit høvdu ein veldugan møguleika, og í øðrum fótum restaði sera lítið í, men síðsta sendingin var ikki nóg neyv, og so var tað sera óheppið, at teir beinanvegin fingi eitt óneyðugt mál.

Allan Simonsen vildi ikki

taka nakrar av sínum spæl- arum framum aðrar, og hann undirstrikaði, at útski- ingarnar vóru ikki ábending um, at hann var misnøgdur við teir, ið fóru út:

– Eg skifti Fróða Benjaminsen og Rógva Jacobsen inn fyri at geva teimum høvi at sneyta til altjóða dyst- irnar, og eg má siga, at teir fóru báðir til verka á ein sera sannførandi hátt.

Venjarin var samdur við okkum í, at miðverjan var sera sannførandi:

– Oli Johannesen, Hans Fróði Hansen og ikki minst Jens Kristian Hansen spæla ein kanón dyst, og eg haldi, at Pól Thorsteinsson var sannførandi í verjupart- inum, sjálvt um hann spældi í plássinum í vinstri síðu, sum hann ikki áður hevur roynt á landsliðnum, var metingin hjá venjaranum, sum stór iðræði seg um tap- ið, men samstundis segði seg siggia frá til komandi dystirnar við góðum treysti.

jh

